

re en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Stk. 3. Varetægtsfængsling kan ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller hæfte, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig.

4. § 847 affattes således:

»§ 847. Udebliver tiltalte ved begyndelsen eller i løbet af domsforhandlingen, og kan han ikke straks bringes til stede, udsættes sagen, medmindre retten beslutter at fremme domsforhandlingen helt eller delvis efter stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er tiltalte udeblevet trods lovlig tilsigelse og uden oplyst lovligt forfald, kan retten bestemme, at der skal ske afhøring af vidner og syns- og skønsmænd, der er mødt, hvis det findes foreneligt med hensynet til tiltalte, og hvis udsættelse af afhøringen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen. Afhøring kan dog kun ske, såfremt tiltaltes forsvarer er mødt.

Stk. 3. En domsforhandling kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder hans tilstedeværelse nødvendig,

- 1) når han er undvejet, efter at anklageskriftet er forkyndt for ham,
- 2) når han, efter at være mødt ved sagens pårøb, har forladt tingstedet uden rettens tilladelse,
- 3) når der skønnes ikke at blive spørgsmål om højere straf end fængsel i 6 måneder, eller
- 4) når forhandlingen skønnes utvivlsomt at ville føre til hans frifindelse.

Stk. 4. Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan domsforhandling alene fremmes i medfør af stk. 3, nr. 3, såfremt tiltalte har været lovligt tilsagt, jf. § 163, og ved tilsigelsen er gjort bekendt med, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan bevirke, at han dømmes i overensstemmelse med den rejste tiltale.

§ 847. Udebliver tiltalte ved begyndelsen eller i løbet af domsforhandlingen, og kan han ikke straks bringes til stede, udsættes sagen. Er tiltalte udeblevet trods lovlig tilsigelse og uden oplyst lovligt forfald, kan retten dog bestemme, at der skal afhøring af vidner og syns- og skønsmænd, der er mødt, såfremt det

findes foreneligt med hensynet til tiltalte, og såfremt udsættelse af afhøringen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen. Afhøring efter 2. punktum kan dog kun ske, såfremt tiltaltes forsvarer er mødt og giver samtykke til afhøringen.

Stk. 2. I efternævnte tilfælde kan en domsforhandling fremmes i tiltaltes fraværelse, såfremt retten ikke finder hans nærværelse nødvendig:

- 1) når han er undvejet, efter at anklageskriftet er ham forkyndt;
- 2) når han, efter at være mødt ved sagens pårøb, har forladt tingstedet uden rettens tilladelse;
- 3) når det skønnes,
 - a) at der ikke vil blive spørgsmål om højere straf end fængsel i 6 måneder, og tiltalte derhos har samtykket i sagens fremme, eller
 - b) at forhandlingen utvivlsomt vil føre til hans frifindelse.

5. § 962, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Tiltalte kan kun anke, såfremt frihedsstraf er idømt, eller såfremt tiltalte har givet møde i sagen og mere end 20 dagbøder eller en bøde på over 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligtretlige følger er idømt.«

§ 962. Domme afsagt af en byret kan med de nedennævnte undtagelser af statsadvokaten eller tiltalte påankes til den landsret, til hvis kreds vedkommende ret hører. I forbindelse med dommen kan anken omfatte den forudgående behandling og de under denne faldne afgørelser.

Stk. 2. I politisager kan domme kun ankes af det offentlige, når andre offentligtretlige følger (jf. § 648) end bøde eller konfiskation kan idømmes efter de lovbestemmelser, tiltalen lyder på. Tiltalte kan kun anke, såfremt tiltalte har givet møde i sagen og mere end 20 dagbøder eller en bøde på over 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligtretlige følger er idømt. Afgørelser i henhold til §§ 936 og 937 kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 3. Jutitsministeren kan tillade anke af domme, der efter stk. 2 ikke kan indbringes for højere ret, såfremt sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler